

TIMIȘOARA:

Primul colocuiu de teatru studentesc

La jumătatea lui decembrie a avut loc la Timișoara primul colocuiu național de teatru studentesc. Găzduit la Clubul studenților de la Medicină, desfășurat în cadrul unei interesante expoziții de fotografii, lucrări de grafică și sculptură — omagiu adus de mediciniștii timișoreni sărbătoririi Republicii — colocuiu timișorean a dobândit chiar de la acest prim pas al său, virtutea utilității.

Conform punctului de vedere enunțat de organizatori, mișcarea teatrală studentescă cunoaște, astăzi, în țara noastră o mare dezvoltare. Ultimii ani și mai ales festivalul din primăvara lui '72 au impus o serie de spectacole remarcabile. Interesul pentru o clasificare teoretică, pentru clarificarea unor probleme în stare să deschidă acestei forme superioare a teatrului de amatori, noi drumuri, s-a ivit ca o necesitate evidentă.

Concepută și organizată fără veleități academice, pe principiul unei mese rotunde, ca o simplă întâlnire de lucru, ca o metodă de consultare a „sufletiştilor”, ca un schimb liber și deschis de idei, de păreri, de experiențe, această primă ediție a colocuiului a pus în dezbateri problemele și aspectele de fond ale vieții teatrale studentești. Atrăși de temele referatelor: *Teatrul studentesc — teatrul politic angajat în activitatea de educare studentescă*; *Repertoriul teatrelor studentești — opțiunea și creația originală studentescă*; *Stagiunea permanentă studentescă — cadru necesar pentru afirmarea valorii și influenței mișcării teatrale*, numeroși studenți-regizori și interpreți, numeroși reprezentanți ai Uniunilor asociațiilor studentești, ai Consiliilor culturale studentești din toată țara, puțini oameni de teatru, printre care și mai puțini cronicari de teatru, aflați în sală, au discutat pe larg realizările precum și scăderile existente în această originală latură a activității teatrale. Fără să se ridice la nivelul așteptat — puncte de vedere adesea confuze, păreri exclusiviste, tendințe de a discuta „arta studentescă” izolată de contextul mișcării teatrale — au îngreunat la un moment dat cursul dezbaterilor. Colocuiu a adus totuși multe date utile configurării profilului teatrului studentesc. Ceea ce a rămas clar, după încheierea acestui rodnic dialog, este acordarea acestei activități teatrale de aspecte și problematică specifice, la obiectivele și criteriile politicii partidului nostru,

la cerințele educării în spirit partinic și patriotic, prin spectacole originale, bogate în idei și semnificații a publicului studentesc.

Pentru buna desfășurare a activității teatrale studentești și în interesul dezvoltării ei continue, s-a cerut un sprijin mai substanțial din partea factorilor responsabili — cadrelor didactice, consiliilor culturale U.A.S.R., profesioniștilor, s-a cerut o legătură mai strânsă între formațiile teatrale studentești și celelalte formații de amatori.

Dezbaterile au mai realizat ceva foarte important: nu s-au schimbat numai ideile ci chiar ideile s-au schimbat. Ideea instituționalizării, a „profesionalizării”, a funcționarizării acestei activități prin înființarea unui „teatru al teatrelor” studentești a fost deocamdată schimbată cu ideea valorificării judicioase și plene a talentelor studentești în spectacole periodice și, numai acolo unde e posibil, prin organizarea unor stagii permanente.

Cele trei reprezentații demonstrative oferite participanților: *Om de omenie* (realizat de echipa „Pod”-ului bucureștean pe baza unor texte folclorice, regizat de Cătălin Nănum); *De la un capăt la altul* (recital Miron Radu Paraschivescu, regizat de Gabriel Iencec, prezentat de studenții de la Tg. Mureș), *Secolul XX* (realizat de mediciniștii timișoreni după poemul *Glasiurile lumii* de Geo Dumitrescu, montat de Cristian Furnică), au avut darul să trimită discuțiile din sfera abstracțiilor teoretice pe tărîmul practicii de zi cu zi. Ele au mai avut darul să afirme, în trei modalități teatrale diferite, modalități și aptitudini felurite de afirmare ale mișcării teatrale studentești.

V. D.

